Placat,

hvorefter

ingen, som efter Forordningen af 13de Junii 1787 er uberettiget til at drive Handel i Island, maae af Brændeviin eller Tobak kiøbe mere, end hvad enhver til eget Brug behøver, med mere.

Kiøbenhavn.
Trykt hos Directeur P. M. Hopffner, Hans Kongelige Majestæts og Universitetets første Bogtrykker.

Hans Kongelige Majestæts til Dannmark og Norge ꝛc. ꝛc. Deputerede og Tilforordnede udi Rentekammer-Collegio

bekiendtgiøre herved, i Følge allerhøiest Resolution af Dags Dato: 1) At ingen, som ikke efter den, angaaende den islandske Handel og Skibsfart, ligeledes under Dags Dato udfærdigede Forordning er berettiget til at drive Handel i Island, maae, i Overeensstemmelse med Rescriptet af 3die Junii 1746, kiøbe Brændeviin eller Tobak, for saadanne Vare igien at udhøkre, det er, af berørte Slags Vare indkiøbe mere, end hvad han til sin egen Huusholdning og Provision behøver, og siden sælge og overlade til andre for høiere Priis, end de i Almindelighed kunde indkiøbes for. Skulde nogen befindes herefter med saadan utilbørlig Landprang, da skal han have forbrudt alle de Vare, hvormed han saaledes handler, ⅔ Dele til Angiveren, og ⅓ Deel til lige Deling imellem Hospitalet og det Tingsogns Fattige, hvor Overtrædelsen er skeet, og desuden betale Rettergangs Omkostningerne; men dersom nogen Præst eller Øvrigheds Person driver slig Handel, da skal han, foruden ommeldte Straf, for saadan Forseelse tiltales paa sit Embede; og 2) at ingen maae paa Island drive nogen videre Handel, end den, som ved forbemeldte Forordning om den islandske Handel nu er foreskreven; og befindes nogen derimod at handle, da skal den Skyldige, dersom han intet Embede betiener, have de saaledes udprangede Vare eller deres Værdie forbrudt, og desforuden betale Rettergangs Omkostningerne, samt være forfalden i anden vilkaarlig Straf, efter Sagens Beskaffenhed; og skulde nogen Betient, være sig geistlig eller verdslig, i saadan ulovlig Handel betrædes, forbryder han ikke allene Varene eller sammes Værdie, men skal endog tiltales paa sit Embede. I øvrigt deles de anførte Confiscationer og Bøder saaledes, at Angiveren deraf tilkommer ⅔ Dele,

og

og $\frac{1}{3}$ Deel Hospitalet og det Tingsogns Fattige, hvor Forseelsen er begaaet, til lige Deling. Hvorefter de Vedkommende sig kunne vide at rette.

Rentekammeret den 13de Junii 1787.

Reventlow. Hansen. Hoë. Colbiörnsen.
Kölle. Schiönning. Hansen. Wormskiold. Budt.
M. v. Essen. Meincke. Hammeleff.

Vorndran.